

DANIŞTAY KARARI

15.08.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan İşyeri Sağlık ve Güvenlik Birimleri ile Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik ile ilgili Danıştay Onuncu Dairesinin 16.04.2010 tarih E:2009/13770(MAK.M.O) ile E:2009/13775(MMO) sayılı kararları. 25.5.2010

T.C.

DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No : 2009/13770

1-Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının, iş güvenliği uzmanlarını eğitmek amacıyla kurulacak kurumları veya belirleyeceği kurum ve kuruluşlarla meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişilerini, iş güvenliği uzmanlığı konusunda eğitim vermek üzere yetkilendirme ve bu kuruluşlardaki eğitimcilere eğitici sertifikası verme yetkisi bulunmadığı,

2-İş güvenliği uzmanlık eğitiminin, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, bu konuda kuruluş kanunuyla yetkili kılınan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla veya Anayasanın 130. maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde üniversitelerde verilebilmesi mümkün olup; iş güvenliği uzmanlık eğitiminin, bu kurumların yanısıra, Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesini öngören dava konusu İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin 40. maddesinde ve buna bağlı olarak Yönetmeliğin 4/b, 4/c, 35., 41., 42., 44., 47., 48., 54. maddeleri ile 56. maddenin 1/a-3, 1/b-2, 1/b-4, 1/c-1 ve 1/c-2 alt bendlerinde hukuka uyarlık bulunmadığı hk.

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen:TMMOB Makina Mühendisi

Odası

Vekili _____ : Av.

Davalı _____ :Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı -ANKARA

Davanın Özeti _____ :15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin; 2.maddesinin; 4.maddesinin b,c,d,ğ bentlerinin; 5.maddesinin 2.fıkrasının, 8., 9., 10., 11., 14., 15., 18., 26., 27., 35., 36., 37., 38., 40., 41., 42., 44., 47., 48., 54., 55., 56. maddelerinin iptali ve yürütülmesinin durdurulması ile anılan Yönetmeliğin dayanağı olan 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81. maddesi ile 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2.maddesinin (r) bendinin Anayasaya aykırı olduğundan bahisle iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi _____ :

Düşüncesi _____ :15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Kanunla değişik ; 4847 sayılı İş Kanunu'nun 81.maddesi, 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2.maddesinin (g), (r) ve (s) bentleri ile 12.maddesinin (j), (k) ve (l) bentleri ve 7460 sayılı "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Teşkilat Kanunu"nun 2. maddesi birlikte değerlendirildiğinde, anılan yasal düzenlemelerle Bakanlığa verilen yetkiler arasında, işgüvenliği uzmanlarını eğitmek amacıyla kurulacak kurumlara veya belirleyeceği kurum ve kuruluşlarla meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişilerini iş güvenliği uzmanlığı konusunda eğitim vermek üzere yetkilendirme ve bu kuruluşlardaki eğitimcilere eğitici sertifikası verme yetkisi bulunmadığı sonucuna varılmaktadır.

Bu durumda, işgüvenliği uzmanlık eğitiminin ancak davalı idare bünyesinde bulunan iş güvenliği uzmanları ve iş sağlığı ve güvenliği alanında teftiş yapan iş müfettişlerinden ve gerekiyorsa üniversitelerden de yardım almak ve işbirliğinde bulunmak veya hizmet satın almak suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, bu konuda kuruluş kanunuyla yetkili kılınan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla verilebileceği gibi, Anayasanın 130.maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde üniversitelerde verilebilmesi mümkün iken; işgüvenliği uzmanlık eğitiminin, bu kurumların yanısıra, Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesini öngören dava konusu yönetmeliğin 40.maddesinde hukuka uyarlık bulunmadığından; dava konusu yönetmeliğin 40.maddesi ile anılan maddede öngörülen özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenecek eğitim kurumlarına ve programlarına atıf yapılan 4/b, 4/c, 35., 41., 42., 44., 47., 48., 54. maddeleri ile 56.maddenin 1/a-3, 1/b-2, 1/b-4, 1/c-1 ve 1/c-2 alt bentlerinin yürütülmesinin durdurulması isteminin kabulü, diğer madde ve düzenlemeler yönünden 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşullar bu aşamada gerçekleşmediğinden istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı _____ :

Düşüncesi _____ : Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince; davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, davalı idarenin savunmasının geldiği görülmekle yeniden incelendi, gereği görüldü :

Dava, 15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin; 2.maddesinin, 4.maddesinin b,c,d,ğ bentlerinin, 5.maddesinin 2.fıkrasının, 8., 9., 10., 11., 14., 15., 18., 26., 27., 35., 36., 37., 38., 40., 41., 42., 44., 47., 48., 54., 55., 56. maddelerinin iptali ve yürütülmesinin durdurulması ile anılan Yönetmeliğin dayanağı olan 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81. maddesi ile 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2.maddesinin (r) bendinin Anayasaya aykırı olduğundan bahisle iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması istemiyle açılmıştır.

Davacının 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81. maddesi ile 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2. maddesinin (r) bendinin Anayasaya aykırılık iddiası ciddi bulunmayarak işin esasının incelenmesine geçildi.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 4 maddesiyle değişik "İş sağlığı ve güvenliği hizmetleri" başlıklı 81. maddesinde, "İşverenler, devamlı olarak en az elli işçi çalıştırdıkları işyerlerinde alınması gereken iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin belirlenmesi ve uygulanmasının izlenmesi, iş kazası ve meslek hastalıklarının önlenmesi, işçilerin ilk yardım ve acil tedavi ile koruyucu sağlık ve güvenlik hizmetlerinin yürütülmesi amacıyla, işyerindeki işçi sayısı, işyerinin niteliği ve işin tehlike sınıf ve derecesine göre;

- a) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi oluşturmakla,
  - b) Bir veya birden fazla işyeri hekimi ile gereğinde diğer sağlık personelini görevlendirmekle,
  - c) Sanayiden sayılan işlerde iş güvenliği uzmanı olan bir veya birden fazla mühendis veya teknik elemanı görevlendirmekle,
- yükümlüdürler.

İşverenler, bu yükümlülüklerinin tamamını veya bir kısmını, bünyesinde çalıştırdığı ve bu maddeye dayanılarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen vasıflara sahip personel ile yerine getirebileceği gibi, işletme

dışında kurulu ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet olarak da yerine getirebilir. Bu şekilde hizmet alınması işverenin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

İşyeri sağlık ve güvenlik biriminde görevlendirilecek işyeri hekimleri, iş güvenliği uzmanları ve işverence görevlendirilecek diğer personelin nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, eğitimleri ve belgelendirilmeleri, görevlerini nasıl yürütecekleri, işyerinde kurulacak sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına ilişkin hususlar ile bu birimlerde bulunması gereken personel, araç, gereç ve teçhizat, görevlendirilecek personelin eğitim ve nitelikleri Sağlık Bakanlığı, Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mimar Mühendis Odaları Birliğinin görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Kanuna veya kanunun verdiği yetkiye dayanılarak kurulan kamu kurum ve kuruluşlarında ilgili mevzuatına göre çalıştırılmakta olan hekimlere, üçüncü fıkrada öngörülen eğitimler aldırılmak suretiyle ve aslı görevleri kapsamında, çalışmakta oldukları kurum ve kuruluşların asıl işveren olarak çalıştırdıkları işçilerin işyeri hekimliği hizmetleri gördürülür. Bu kurum ve kuruluşların diğer personel için oluşturulmuş olan sağlık birimleri, işyeri sağlık ve güvenlik birimi olarak da kullanılabilir." hükümlerine yer verilmiştir.

3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2. maddesinde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görevleri bentler halinde sayılmış olup; 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 30. maddesiyle anılan Yasanın 2. maddesinin (g) bendi değiştirilmiş; aynı maddeye (r) ve (s) bentleri eklenmiştir. Bu değişiklikte, (g) iş sağlığı ve güvenliğini sağlayacak tedbirlerin uygulanmasını izlemek; (r) işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önleyici ve koruyucu hizmetleri yürütenlerin niteliklerini belirlemek, eğitimlerini ve sertifikalandırılmalarını sağlamak; (s) mesleki yeterlilik sisteminin oluşturulması ve işletilmesi için gerekli tedbirleri almak... görevleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görevleri arasında yer almış bulunmaktadır.

3146 sayılı Yasanın 12. maddesinde, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü'nün görevleri bentler halinde sayılmış olup; 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 31. maddesiyle anılan maddenin (j) bendi değiştirilmiş, aynı maddeye (k) ve (l) bentleri eklenmiştir. Bu değişiklikte, (j) İş Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü ile İş Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü Bölge Laboratuvar Müdürlüklerinin çalışmalarını düzenlemek, yönetmek ve denetlemek; (k) işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere görevlendirilecek işyeri hekimleri, iş güvenliği uzmanları ve diğer görevlilerin iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili eğitim ve belgelendirme usul ve esaslarını belirlemek; (l) İş sağlığı ve güvenliği alanında ölçüm, analiz, teknik kontrol, risk analizi ve değerlendirmesi, eğitim, danışmanlık, uzmanlık hizmetlerini yapmak ve bu tür hizmetleri verecek özel ve tüzel kişi ve kuruluşların niteliklerini belirlemek, yetki vermek, yetkilerini iptal etmek, kontrol ve denetimini sağlamak,...görevleri, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü'nün görevleri arasında yer almıştır.

Öte yandan, 7460 sayılı "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Teşkilat Kanunu"nun 16.7.2003 tarih ve 4947 sayılı Yasanın 31. maddesiyle değişik 1.maddesinde belirtildiği üzere; çalışma hayatı ve sosyal güvenlik konularında, ulusal ve uluslararası düzeyde eğitim, araştırma, inceleme, yayın, dokümantasyon ve danışmanlık faaliyetlerinde bulunmak amacıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi kurularak; teşkilat, görev ve yetkilerine ilişkin esaslar düzenlenmiştir. Çalışma Eğitim ve Araştırma Merkezinin görev ve amaçlarının bentler halinde sayıldığı 2. maddesinin, 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 33 maddesiyle değişik (a) bendinde; çalışma hayatı, sosyal güvenlik, iş sağlığı ve güvenliği, işçi işveren ilişkileri, istihdam, verimlilik, toplam kalite yönetimi, iş piyasası etütleri, ergonomi, çevre, ilk yardım, iş istatistikleri ve benzeri konular ile işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere görevlendirilecek işyeri hekimi, mühendis, teknik eleman, hemşire ve diğer sağlık personeline iş sağlığı ve güvenliği konusunda gerektiğinde Bakanlık birimleri veya ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte, eğitim programları hazırlamak, eğitim vermek veya eğitim hizmeti satın almak, sertifikalandırmak, bu

konularla ilgili araştırmalar yapmak veya yaptırmak, alışma Eğitim ve Araştırma Merkezinin görevleri arasında sayılmıştır.

Dava konusu İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik, alışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, yukarıda aktarılan 4857 sayılı Yasanın 81. maddesi ile 3146 sayılı Yasanın 2. maddesinin (r) bendi ve 12. maddesinin (k) ve (l) bentlerine dayanılarak çıkartılmıştır.

15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan dava konusu Yönetmeliğin 1.maddesinde Yönetmeliğin amacı, 2.maddesinde Kapsamı, 3.maddesinde Dayanağı, 4.maddesinde Yönetmelikte geçen bazı kavramların tanımları, 5.maddesinde İşverenlerin yükümlülükleri, 6.maddesinde İşçilerin hak ve yükümlülükleri, 7.maddesinde İşsağlığı ve güvenlik hizmetlerinin ve ilgili eğitimlerin işçilere ücretsiz verileceği, 8.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi , 9.maddesinde Ortak sağlık ve güvenlik birimi , 10.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile Ortak sağlık ve güvenlik biriminde görevlendirilecek diğer personel, 11.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile Ortak sağlık ve güvenlik biriminin bina ve donanımı, 14.maddesinde Kurulacak ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin başvuru işlemleri, 15.maddesinde Ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin yetkilendirilmesi, 16.maddesinde Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimlerinin uyması zorunlu hususlar, 18.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik biriminin görevleri, 22.maddesinde İlyardımlar ve acil müdahale, 23.maddesinde Kayıt ve istatistik, 24.maddesinde Yıllık alışma planı, 25.maddesinde Yıllık değerlendirme raporu, 26.maddesinde Görevlendirme belgesi ve sözleşme, 27.maddesinde Mesleki bağımsızlık, 28.maddesinde Gizlilik ilkesi, 32.maddesinde İşyeri hekimlerinin görevleri, 34.maddesinde İşyeri hekimlerinin yükümlülükleri, 35.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının nitelikleri, 36.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının çalışma süreleri, 37.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının görevleri, 38.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının yetkileri, 39.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının yükümlülükleri, 40.maddesinde İşyeri Hekimleri ve İş Güvenliği Uzmanlarının eğitimlerin düzenlenmesi, 41.maddesinde Eğitim kurumlarının başvuru işlemleri, 42.maddesinde Eğitim kurumlarının yetkilendirilmesi, 44.maddesinde İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğünün eğitim kurumlarının vereceği eğitim hizmetleri ile ilgili görevleri, 47.maddesinde Eğiticilerin nitelikleri ve İşgüvenliği uzmanlığı eğitici belgesi verilmesi, 48.maddesinde Eğiticilerin uygunluğu, 54.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının eğitimi, 55.maddesinde İş güvenliği uzmanlığı eğitim ve sınav komisyonu, 56.maddesinde İş güvenliği uzmanlığı belgesi, 57.maddesinde Tehlike sınıfı belirleme komisyonu düzenlenmiş, 58.maddesinde Yürürlükten kaldırılan yönetmelikler, Geçici Madde 1 de ise, Bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden önce, Bakanlıkça verilen işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı sertifikaları ile 16/12/2003 tarihinden önce düzenlenen işyeri hekimliği sertifikalarının geçerli olduğu belirtilmiştir.

Dava konusu Yönetmeliğin 4/b, 4/c, 35, 40., 41., 42., 44., 47., 48., 54. maddelerine yönelik inceleme:

Bu maddeler yönünden uyumazlığın esasını, iş güvenliği uzmanlık eğitiminin kim tarafından ve ne şekilde gerçekleştirileceğinden kaynaklanmaktadır.

Yukarıda aktarılan yasa hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden anlaşılacağı üzere, çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı; işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önleyici ve koruyucu hizmetleri yürütenlerin niteliklerini belirlemek, eğitimlerini ve sertifikalandırılmalarını sağlamak, işyerinde görevlendirilecek iş güvenliği uzmanları ve diğer görevlilerin iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili eğitim ve belgelendirme usul ve esaslarını belirlemek, iş sağlığı ve güvenliği alanında ölçüm, analiz, teknik kontrol, risk analizi ve değerlendirmesi, eğitim, danışmanlık, uzmanlık hizmetlerini yapmak ve bu tür hizmetleri verecek özel ve tüzel kişi ve kuruluşların niteliklerini belirlemek, yetki vermek, yetkilerini iptal etmek, kontrol ve denetimini sağlamak; çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla da, işyerlerinde görevlendirilecek mühendis ve teknik elemanlara iş sağlığı ve güvenliği konusunda gerektiğinde Bakanlık birimleri veya ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte eğitim programları

hazırlamak, eğitim vermek veya eğitim hizmeti satın almak, sertifikalandırmak, bu konularla ilgili araştırmalar yapmak veya yaptırmak görev ve yetkisine sahip bulunmaktadır.

Ancak, yasal düzenlemelerle Bakanlığa verilen bu görev ve yetkiler iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerine ilişkin olup; Bakanlığın, iş güvenliği uzmanlarını eğitmek amacıyla kurulacak kurumları veya belirleyeceği kurum ve kuruluşlarla meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişilerini, iş güvenliği uzmanlığı konusunda eğitim vermek üzere yetkilendirme ve bu kuruluşlardaki eğitimcilere eğitici sertifikası verme yetkisi bulunmamakta; diğer bir ifadeyle, yasal düzenlemelerde, Bakanlığın eğitim verme yetkisinin özel kuruluşlara devredilmesi öngörülmektedir.

Öte yandan, Anayasanın 130. maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde lisans düzeyinde eğitimini tamamlayarak üniversitelerden mesleki bir unvanla mezun olan kişilere, bir alanda "uzman"lık unvanı verilebilmesinin, yine üniversiteler bünyesinde verilebilecek bir eğitimle mümkün olabileceği açıktır.

İş güvenliği uzmanlık eğitiminin ancak davalı idare bünyesinde bulunan iş güvenliği uzmanları ile iş sağlığı ve güvenliği alanında teftiş yapan iş müfettişlerinden ve gerekiyorsa üniversitelerden de yardım almak ve işbirliğinde bulunmak veya hizmet satın almak suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, bu konuda kuruluş kanunuyla yetkili kılınan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla veya Anayasanın 130. maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde üniversitelerde verilebilmesi mümkün olup; **iş güvenliği uzmanlık eğitiminin, bu kurumların yanısıra, Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesini öngören dava konusu Yönetmeliğin 40. maddesinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.**

İş güvenliği uzmanlık eğitiminin Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesi hukuka aykırı olduğundan; buna bağlı olarak, dava konusu Yönetmeliğin; eğitim kurumlarının tanımlandığı 4. maddesinin (c) bendinde; eğiticinin eğitimi belgesinin tanımlandığı 4. maddesinin (b) bendinde; iş güvenliği uzmanı olarak görevlendirilecek mühendis ve teknik elemanların eğitim kurumları tarafından düzenlenen eğitim programına katılmalarını zorunlu tutan 35. maddesinde; faaliyete geçecek eğitim kurumlarının Genel Müdürlüğe başvurularını düzenleyen 41. maddesinde; eğitim kurumlarının yetkilendirilmesini düzenleyen 42. maddesinde; Genel Müdürlüğün bu konudaki görevlerini sayan 44. maddesinde; iş güvenliği uzmanlığı eğitici belgesi verilmesini düzenleyen 47. maddesinde; eğitim kurumlarında görevlendirilecek eğitimcilerin uygunluğunu düzenleyen 48. maddesinde; eğitim kurumlarının iş güvenliği uzmanlarının eğitimine ilişkin programlarını ve eğitimini düzenleyen 54. maddesinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Öte yandan, davalı idarenin, sadece kendisi tarafından verilecek eğitim programlarında yer alacak eğitimciler için Yönetmeliğin 47. maddesinde belirtilen nitelikleri belirleyerek, bu nitelikleri arayabileceği açık olup; başka kurum ve kuruluşlar için bu belirlemeyi yapmasında hukuka uyarlık bulunmayacağı tartışmasızdır.

Dava konusu Yönetmeliğin 56. maddesine gelince:

56. maddenin 1/a-1 alt bendinde, A sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesinin; istekleri halinde, iş sağlığı ve güvenliği alanında en az üç yıl teftiş yapmış iş müfettişlerine ve 1/a-2 alt bendinde ise, Genel Müdürlük ve bağlı birimlerinde iş sağlığı ve güvenliği alanında en az sekiz yıl görev yapmış iş sağlığı ve güvenliği uzmanlarına verileceği öngörülmektedir. İş sağlığı ve güvenliği alanında teftiş yapan iş müfettişlerinin ve Bakanlıkta görev yapan iş sağlığı ve güvenliği uzmanlarının mühendis kökenli oldukları, iş müfettişleri ile iş sağlığı ve güvenliği uzmanların mesleki yeterlilik sınavı ile işe alındıkları; staj ve yardımcılık yaptıktan sonra bu göreve atandıkları ve iş güvenliği alanında Bakanlık adına bu işin denetimini yaptıkları; 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81. maddesi uyarınca mühendis veya teknik eleman olmalarının zorunlu olduğu dikkate alındığında, bu düzenlemelerde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Anılan maddenin 1/a-3 alt bendinde; A sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesinin eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına katılanlardan Genel Müdürlükçe yaptırılan (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı sınavında başarılı olan mühendis veya teknik elemanlara verileceği öngörülmüş olup; "eğitim kurumları" Dairemizce, Yönetmeliğin 35, 40., 41., 42., 44., 47., 48., 54. maddelerine ilişkin olarak yukarıda belirtilen gerekçeyle hukuka aykırı bulunduğundan; eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına katılma şartına atıf yapmaları nedeniyle hukuka aykırı bulunmaktadır.

Öte yandan, "iş güvenliği uzmanlığı" nın 4847 sayılı İş Kanunu'nun 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 4. maddesiyle değişik 81. maddesiyle tanımlandığı ve daha önce 20.1.2004 tarih ve 25352 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "İş Güvenliği İle Görevli Mühendis veya Teknik Elemanların Görev, Yetki ve Sorumlulukları ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in 4. maddesiyle getirilen tanımın, Danıştay Onuncu Dairesinin 28.3.2006 tarih ve E:2004/6075 K:2006/2159 sayılı kararıyla iptal edildiği; bu nedenle A sınıfı iş güvenliği uzmanlık belgesi alabilmeleri için, kişilerin B sınıfında en az 5 yıl fiilen görev yapmış olma olanaklarının da bulunmadığı dikkate alındığında, A sınıfı iş güvenliği uzmanlık belgesinin 5 yıl çalışma süresine bağlanmasının da hukuka ve hizmet gereklerine uygun olmadığı açıktır.

Anılan maddenin 1/b-2 ve 1/b-4 alt bendinde (B) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi için ve 1/c-1 ve 1/c-2 alt bendinde (C) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi için; eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına veya programın pratik bölümüne katılma şartı arandığından, anılan düzenlemeler de yukarıda belirtilen gerekçeyle hukuka aykırı bulunmaktadır.

Anılan maddenin diğer kısımlarında hukuka aykırılık görülmemiştir.

Dava konusu Yönetmeliğin; 2.maddesine, 4.maddesinin (d) ve (ğ) bentlerine, 5.maddesinin 2.fıkrası ile 8., 9., 10., 11., 14., 15., 18., 26., 27., 36., 37., 38.ve 55. maddelerine gelince;

Davanın durumu ve uyuşmazlığın hukuki niteliğine göre; 15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan dava konusu Yönetmeliğin; 2., 4.maddesinin (d) ve (ğ) bentlerinin, 5.maddesinin 2. fıkrasının, 8., 9., 10., 11., 14., 15., 18., 26., 27., 36., 37., 38. ve 55. maddelerinin yürütmesinin durdurulması istemine ilişkin olarak; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşulların bu aşamada gerçekleşmediği anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde yürütmenin durdurulması için aranılan koşulların gerçekleştiği anlaşıldığından, istemin kısmen kabulüyle, 15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin **4/b, 4/c, 35., 40., 41., 42., 44., 47., 48., 54. maddeleri ile 56. maddenin 1/a-3, 1/b-2, 1/b-4, 1/c-1 ve 1/c-2 alt bendlerinin yürütülmesinin durdurulmasına**, anılan Yönetmeliğin dava konusu **diğer madde ve düzenlemelerine ilişkin yürütmenin durdurulması isteminin reddine**, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinin 6. fıkrası uyarınca, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 7 (Yedi) gün içinde İdari Dava Daireleri Kuruluna itiraz edilebileceğinin taraflara duyurulmasına, 16.4.2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.

DANIŞTAY

ONUNCU DAİRE

Esas No : 2009/13775

1-Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının, iş güvenliği uzmanlarını eğitmek amacıyla kurulacak kurumları veya belirleyeceği kurum ve kuruluşlarla meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişilerini, iş güvenliği uzmanlığı konusunda eğitim vermek üzere yetkilendirme ve bu kuruluşlardaki eğitimcilere eğitici sertifikası verme yetkisi bulunmadığı,

2-İş güvenliği uzmanlık eğitiminin, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, bu konuda kuruluş kanunuyla yetkili kılınan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla veya Anayasanın 130. maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde üniversitelerde verilebilmesi mümkün olup; iş güvenliği uzmanlık eğitiminin, bu kurumların yanısıra, Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesini öngören dava konusu 15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin 40. maddesinde ve buna bağlı olarak Yönetmeliğin bir çok hükmünde hukuka uyarlık bulunmadığı,

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen:TMMOB Maden Mühendisleri Odası

Vekili :Av.

Davali :Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı -ANKARA

Davanın Özeti :15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, İşyeri

Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin; 2 'nci maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendinde yer alan "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin ve (b) bendinde geçen "sanayiden sayılan işlerin yapıldığı ve devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin, 4 'üncü maddesinin 1 'inci fıkrasının (c), (d), (ğ), (h) ve (ı) bentlerinin, 5 'inci maddesinin 2'nci fıkrasının 1'inci cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırdıkları işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerde" ibarelerinin, 8 'nci maddesinin 2 'nci fıkrasının 1 'nci cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerin yapıldığı işyerlerinde" ibaresinin, 9 'uncu maddesinin (3) ve (4) üncü fıkralarında geçen "zorunlu haller dışında" ibaresinin, 10 'uncu maddesinin, 11'inci maddesinin (1) ve (3) 'üncü fıkralarının, 14 'üncü maddesinin 1 'inci fıkrasının (c) bendinde geçen "veya dernekler" ile "tüzüklerinin" ibarelerinin, 15 'inci maddesinin 1 'inci fıkrasının 3 'üncü cümlesinin, 16' nci maddesinin 1 'inci fıkrasının (b) bendinin, 18 'inci maddesinin, 22 'nci maddesinin, 23 'üncü maddesinin 3 'üncü fıkrasının, 24' üncü maddesinin, 25 'inci maddesinin, 26 'nci maddesinin 1,3 ve 4 'üncü fıkralarının, 27 'nci maddesinin, 28 'inci maddesinin, 32 'nci maddesinin 1 inci fıkrasının (bb) ve (cc) bentlerinin, 34' üncü maddesinin, 36 'nci maddesinin 2, 4, 5 ve 6 ncı fıkralarının, 37 'nci maddesinin 1 'inci fıkrasının (a) bendinin, 38 'inci maddesinin 1 'inci fıkrasının (b) bendinin, 39 'uncu maddesinin, 40 'ınci maddesinin, 42 'nci maddesinin 2 'nci bendinde geçen, "işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesi" ibaresinin, 47 'nci maddesinin 1 'inci fıkrasının (b) bendinde geçen; "en az üç yıl (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi ile iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen" ibaresi ile 1 inci fıkrasının (ç) bendinin ve 2 nci fıkrasının, 54 'üncü maddesinin birinci fıkrasında geçen "Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir." ibaresinin, 55 'inci maddesinin 2 'nci fıkrasının, 56 'nci maddesinin 1 'inci fıkrasının (a) bendinin 1 'inci, 2 'nci alt bentleri ile 1 'inci fıkrasının (b) bendinin 2 'nci alt bendinin, 57 'nci maddesinin iptali ve yürütülmesinin durdurulması ile anılan Yönetmeliğin dayanağı olan 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81.maddesinin birinci fıkrasında geçen "devamlı olarak en az elli işçi çalıştırdıkları" ibaresi ile anılan maddenin (c) bendinde yer alan "sanayiden sayılan işlerde" ibaresinin ve 3146

sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2.maddesinin (g) bendindeki "tedbirlerin uygulanmasını izlemek" ibaresinin Anayasaya aykırı olduğundan bahisle iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi :

Düşüncesi :15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Kanunla değişik ; 4847 sayılı İş Kanunu'nun 81.maddesi, 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2.maddesinin (g), (r) ve (s) bentleri ile 12.maddesinin (j), (k) ve (l) bentleri ve 7460 sayılı "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Teşkilat Kanunu"nun 2. maddesi birlikte değerlendirildiğinde, anılan yasal düzenlemelerle Bakanlığa verilen yetkiler arasında, işgüvenliği uzmanlarını eğitmek amacıyla kurulacak kurumlara veya belirleyeceği kurum ve kuruluşlarla meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişilerini iş güvenliği uzmanlığı konusunda eğitim vermek üzere yetkilendirme ve bu kuruluşlardaki eğitimcilere eğitici sertifikası verme yetkisi bulunmadığı sonucuna varılmaktadır.

Bu durumda, işgüvenliği uzmanlık eğitiminin ancak davalı idare bünyesinde bulunan iş güvenliği uzmanları ve iş sağlığı ve güvenliği alanında teftiş yapan iş müfettişlerinden ve gerekiyorsa üniversitelerden de yardım almak ve işbirliğinde bulunmak veya hizmet satın almak suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, bu konuda kuruluş kanunuyla yetkili kılınan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla verilebileceği gibi, Anayasanın 130.maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde üniversitelerde verilebilmesi mümkün iken; işgüvenliği uzmanlık eğitiminin, bu kurumların yanısıra, Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesini öngören dava konusu yönetmeliğin 40.maddesinde hukuka uyarlık bulunmadığından; dava konusu yönetmeliğin 40.maddesi ile eğitim kurumlarının tanımlandığı 4.maddesinin (c) bendi ve anılan maddelerde öngörülen özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenecek eğitim programlarına atıf yapılan 42.maddesinin 2.bendinde geçen, "işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesi" ibaresinin, 47. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde geçen; "en az üçyıl (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi ile iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen" ibaresinin ve 1. fıkrasının (ç) bendi ve 2. fıkrasının, 54. maddesinin birinci fıkrasında geçen "Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir". ibaresinin ve 56.maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin 2. alt bendinin yürütülmesinin durdurulması isteminin kabulü, diğer madde ve düzenlemeler yönünden 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşullar bu aşamada gerçekleşmediğinden istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı :

Düşüncesi : Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince; davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, davalı idarenin savunmasının geldiği görülmekle yeniden incelendi, gereği görüldü :

Dava, 15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin; 2 'nci maddesinin 1'inci fıkrasının (a) bendinde yer alan "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin ve (b) bendinde geçen "sanayiden sayılan işlerin yapıldığı ve devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin, 4 'üncü maddesinin 1 'inci fıkrasının (c), (d), (ğ), (h) ve (i) bentlerinin, 5 'inci maddesinin 2'nci fıkrasının 1'inci cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırdıkları işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerde" ibaresinin, 8 'nci maddesinin 2 'nci fıkrasının 1' nci cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerin

yapıldığı işyerlerinde" ibaresinin, 9 'uncu maddesinin (3) ve (4) üncü fıkralarında geçen "zorunlu haller dışında" ibarelerinin, 10 'uncu maddesinin, 11'inci maddesinin (1) ve (3) 'üncü fıkralarının, 14 'üncü maddesinin 1 'inci fıkrasının (c) bendinde geçen "veya dernekler" ile "tüzüklerinin" ibarelerinin, 15 'inci maddesinin 1' inci fıkrasının 3 'üncü cümlesinin, 16' ncı maddesinin 1 'inci fıkrasının (b) bendinin, 18 'inci maddesinin, 22 'nci maddesinin, 23 'üncü maddesinin 3 'üncü fıkrasının, 24' üncü maddesinin, 25 'inci maddesinin, 26 'ncı maddesinin 1,3 ve 4 'üncü fıkralarının, 27 'nci maddesinin, 28 'inci maddesinin, 32 'nci maddesinin 1 inci fıkrasının (bb) ve (cc) bentlerinin, 34' üncü maddesinin, 36 'ncı maddesinin 2, 4, 5 ve 6 ncı fıkralarının, 37 'nci maddesinin 1 'inci fıkrasının (a) bendinin, 38 'inci maddesinin 1 'inci fıkrasının (b) bendinin, 39 'uncu maddesinin, 40 'inci maddesinin, 42 'nci maddesinin 2 'nci bendinde geçen, "işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesi" ibaresinin, 47 'nci maddesinin 1 'inci fıkrasının (b) bendinde geçen; "en az üç yıl (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi ile iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen" ibaresi ile 1 inci fıkrasının (ç) bendinin ve 2 nci fıkrasının, 54 'üncü maddesinin birinci fıkrasında geçen "Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir." ibaresinin, 55 'inci maddesinin 2 'nci fıkrasının, 56 'ncı maddesinin 1 'inci fıkrasının (a) bendinin 1 'inci, 2 'nci alt bentleri ile 1' inci fıkrasının (b) bendinin 2 'nci alt bendinin, 57 'nci maddesinin iptali ve yürütülmesinin durdurulması ile anılan Yönetmeliğin dayanağı olan 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81.maddesinin birinci fıkrasında geçen "devamlı olarak en az elli işçi çalıştırdıkları" ibaresi ile anılan maddenin (c) bendinde yer alan "sanayiden sayılan işlerde" ibaresinin ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2.maddesinin (g) bendindeki "tedbirlerin uygulanmasını izlemek" ibaresinin Anayasaya aykırı olduğundan bahisle iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması istemiyle açılmıştır.

Davacının 4857 sayılı İş Kanunu'nun 81. maddesinin birinci fıkrasında geçen "devamlı olarak en az elli işçi çalıştırdıkları" ibaresi ile anılan maddenin (c) bendinde yer alan "sanayiden sayılan işlerde" ibaresinin ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2. maddesinin (g) bendindeki "tedbirlerin uygulanmasını izlemek" ibaresinin Anayasaya aykırılık iddiası ciddi bulunmayarak işin esasının incelenmesine geçildi.

4857 sayılı İş Kanunu'nun 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 4 maddesiyle değişik "İş sağlığı ve güvenliği hizmetleri" başlıklı 81. maddesinde, "İşverenler, devamlı olarak en az elli işçi çalıştırdıkları işyerlerinde alınması gereken iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinin belirlenmesi ve uygulanmasının izlenmesi, iş kazası ve meslek hastalıklarının önlenmesi, işçilerin ilk yardım ve acil tedavi ile koruyucu sağlık ve güvenlik hizmetlerinin yürütülmesi amacıyla, işyerindeki işçi sayısı, işyerinin niteliği ve işin tehlike sınıf ve derecesine göre;

- a) İşyeri sağlık ve güvenlik birimi oluşturmakla,
  - b) Bir veya birden fazla işyeri hekimi ile gereğinde diğer sağlık personelini görevlendirmekle,
  - c) Sanayiden sayılan işlerde iş güvenliği uzmanı olan bir veya birden fazla mühendis veya teknik elemanı görevlendirmekle,
- yükümlüdürler.

İşverenler, bu yükümlülüklerinin tamamını veya bir kısmını, bünyesinde çalıştırdığı ve bu maddeye dayanılarak çıkarılacak yönetmelikte belirtilen vasıflara sahip personel ile yerine getirebileceği gibi, işletme dışında kurulu ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alarak da yerine getirebilir. Bu şekilde hizmet alınması işverenin sorumluluklarını ortadan kaldırmaz.

İşyeri sağlık ve güvenlik biriminde görevlendirilecek işyeri hekimleri, iş güvenliği uzmanları ve işverence görevlendirilecek diğer personelin nitelikleri, sayısı, işe alınmaları, görev, yetki ve sorumlulukları, çalışma şartları, eğitimleri ve belgelendirilmeleri, görevlerini nasıl yürütecekleri, işyerinde kurulacak sağlık ve güvenlik birimleri ile ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin nitelikleri, ortak sağlık ve güvenlik birimlerinden hizmet alınmasına ilişkin hususlar ile bu birimlerde bulunması gereken personel, araç, gereç ve teçhizat, görevlendirilecek personelin

eğitim ve nitelikleri Sağlık Bakanlığı, Türk Tabipleri Birliği ve Türk Mimar Mühendis Odaları Birliğinin görüşleri alınarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

Kanuna veya kanunun verdiği yetkiye dayanılarak kurulan kamu kurum ve kuruluşlarında ilgili mevzuatına göre çalıştırılmakta olan hekimlere, üçüncü fıkrada öngörölen eğitimler aldırılmak suretiyle ve aslı görevleri kapsamında, çalışmakta oldukları kurum ve kuruluşların asıl işveren olarak çalıştırdıkları işçilerin işyeri hekimliği hizmetleri gördürölür. Bu kurum ve kuruluşların diğer personel için oluşturulmuş olan sağlık birimleri, işyeri sağlık ve güvenlik birimi olarak da kullanılabilir." hükümlerine yer verilmiştir.

3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2. maddesinde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görevleri bentler halinde sayılmış olup; 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 30. maddesiyle anılan Yasanın 2. maddesinin (g) bendi değiştirilmiş; aynı maddeye (r) ve (s) bentleri eklenmiştir. Bu değişlikle, (g) iş sağlığı ve güvenliğini sağlayacak tedbirlerin uygulanmasını izlemek; (r) işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önleyici ve koruyucu hizmetleri yürütenlerin niteliklerini belirlemek, eğitimlerini ve sertifikalandırılmalarını sağlamak; (s) mesleki yeterlilik sisteminin oluşturulması ve işletilmesi için gerekli tedbirleri almak... görevleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının görevleri arasında yer almış bulunmaktadır.

3146 sayılı Yasanın 12. maddesinde, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü'nün görevleri bentler halinde sayılmış olup; 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 31. maddesiyle anılan maddenin (j) bendi değiştirilmiş, aynı maddeye (k) ve (l) bentleri eklenmiştir. Bu değişlikle, (j) İş Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü ile İş Sağlığı ve Güvenliği Enstitüsü Bölge Laboratuvar Müdürlüklerinin çalışmalarını düzenlemek, yönetmek ve denetlemek; (k) işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere görevlendirilecek işyeri hekimleri, iş güvenliği uzmanları ve diğer görevlilerin iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili eğitim ve belgelendirme usul ve esaslarını belirlemek; (l) İş sağlığı ve güvenliği alanında ölçüm, analiz, teknik kontrol, risk analizi ve değerlendirmesi, eğitim, danışmanlık, uzmanlık hizmetlerini yapmak ve bu tür hizmetleri verecek özel ve tüzel kişi ve kuruluşların niteliklerini belirlemek, yetki vermek, yetkilerini iptal etmek, kontrol ve denetimini sağlamak,...görevleri, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü'nün görevleri arasında yer almıştır.

Öte yandan, 7460 sayılı "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi Teşkilat Kanunu"nun 16.7.2003 tarih ve 4947 sayılı Yasanın 31. maddesiyle değişik 1.maddesinde belirtildiği üzere; çalışma hayatı ve sosyal güvenlik konularında, ulusal ve uluslararası düzeyde eğitim, araştırma, inceleme, yayın, dokümantasyon ve danışmanlık faaliyetlerinde bulunmak amacıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi kurularak; teşkilat, görev ve yetkilerine ilişkin esaslar düzenlenmiştir. Çalışma Eğitim ve Araştırma Merkezinin görev ve amaçlarının bentler halinde sayıldığı 2. maddesinin, 15.5.2008 tarih ve 5763 sayılı Yasanın 33 maddesiyle değişik (a) bendinde; çalışma hayatı, sosyal güvenlik, iş sağlığı ve güvenliği, işçi işveren ilişkileri, istihdam, verimlilik, toplam kalite yönetimi, iş piyasası etütleri, ergonomi, çevre, ilk yardım, iş istatistikleri ve benzeri konular ile işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önlemek ve koruyucu hizmetleri yürütmek üzere görevlendirilecek işyeri hekimi, mühendis, teknik eleman, hemşire ve diğer sağlık personeline iş sağlığı ve güvenliği konusunda gerektiğinde Bakanlık birimleri veya ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte, eğitim programları hazırlamak, eğitim vermek veya eğitim hizmeti satın almak, sertifikalandırmak, bu konularla ilgili araştırmalar yapmak veya yaptırmak, Çalışma Eğitim ve Araştırma Merkezinin görevleri arasında sayılmıştır.

Dava konusu İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmelik, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, yukarıda aktarılan 4857 sayılı Yasanın 81. maddesi ile 3146 sayılı Yasanın 2. maddesinin (r) bendi ve 12. maddesinin (k) ve (l) bentlerine dayanılarak çıkartılmıştır.

15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan dava konusu Yönetmeliğin 1.maddesinde Yönetmeliğin amacı, 2.maddesinde Kapsamı, 3.maddesinde Dayanağı, 4.maddesinde Yönetmelikte geçen bazı

kavramların tanımları, 5.maddesinde İşverenlerin yükümlülükleri, 6.maddesinde İşçilerin hak ve yükümlülükleri, 7.maddesinde İşsağlığı ve güvenlik hizmetlerinin ve ilgili eğitimlerin işçilere ücretsiz verileceği, 8.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi , 9.maddesinde Ortak sağlık ve güvenlik birimi , 10.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile Ortak sağlık ve güvenlik biriminde görevlendirilecek diğer personel, 11.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile Ortak sağlık ve güvenlik biriminin bina ve donanımı, 14.maddesinde Kurulacak ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin başvuru işlemleri, 15.maddesinde Ortak sağlık ve güvenlik birimlerinin yetkilendirilmesi, 16.maddesinde Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimlerinin uyması zorunlu hususlar, 18.maddesinde İşyeri sağlık ve güvenlik birimi ile ortak sağlık ve güvenlik biriminin görevleri, 22.maddesinde İlk yardım ve acil müdahale, 23.maddesinde Kayıt ve istatistik, 24.maddesinde Yıllık çalışma planı, 25.maddesinde Yıllık değerlendirme raporu, 26.maddesinde Görevlendirme belgesi ve sözleşme, 27.maddesinde Mesleki bağımsızlık, 28.maddesinde Gizlilik ilkesi, 32.maddesinde İşyeri hekimlerinin görevleri, 34.maddesinde İşyeri hekimlerinin yükümlülükleri, 35.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının nitelikleri, 36.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının çalışma süreleri, 37.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının görevleri, 38.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının yetkileri, 39.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının yükümlülükleri, 40.maddesinde İşyeri Hekimleri ve İş Güvenliği Uzmanlarının eğitimlerin düzenlenmesi, 41.maddesinde Eğitim kurumlarının başvuru işlemleri, 42.maddesinde Eğitim kurumlarının yetkilendirilmesi, 44.maddesinde İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü'nün eğitim kurumlarının vereceği eğitim hizmetleri ile ilgili görevleri, 47.maddesinde Eğiticilerin nitelikleri ve İşgüvenliği uzmanlığı eğitici belgesi verilmesi, 48.maddesinde Eğiticilerin uygunluğu, 54.maddesinde İş güvenliği uzmanlarının eğitimi, 55.maddesinde İş güvenliği uzmanlığı eğitim ve sınav komisyonu, 56.maddesinde İş güvenliği uzmanlığı belgesi, 57.maddesinde Tehlike sınıfı belirleme komisyonu düzenlenmiş, 58.maddesinde Yürürlükten kaldırılan yönetmelikler, Geçici Madde 1 de ise, Bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden önce, Bakanlıkça verilen işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı sertifikaları ile 16/12/2003 tarihinden önce düzenlenen işyeri hekimliği sertifikalarının geçerli olduğu belirtilmiştir.

Yönetmeliğin, dava konusu 4. maddesinin (c) bendi, 40. maddesi, 42. maddesinin 2. bendinde geçen, "işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesi" ibaresi, 47. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde geçen; "en az üçyıl (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi ile iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen" ibaresi ve 1. fıkrasının (ç) bendi ve 2. fıkrası, 54. maddesinin birinci fıkrasında geçen "Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir." ibaresi yönünden incelenmesine gelince:

Bu maddeler yönünden uyumsuzluğun esası, iş güvenliği uzmanlık eğitiminin kim tarafından ve ne şekilde gerçekleştirileceğinden kaynaklanmaktadır.

Yukarıda aktarılan yasa hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden anlaşılacağı üzere, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı; işyerindeki sağlık ve güvenlik risklerini önleyici ve koruyucu hizmetleri yürütenlerin niteliklerini belirlemek, eğitimlerini ve sertifikalandırılmalarını sağlamak, işyerinde görevlendirilecek iş güvenliği uzmanları ve diğer görevlilerin iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili eğitim ve belgelendirme usul ve esaslarını belirlemek, iş sağlığı ve güvenliği alanında ölçüm, analiz, teknik kontrol, risk analizi ve değerlendirmesi, eğitim, danışmanlık, uzmanlık hizmetlerini yapmak ve bu tür hizmetleri verecek özel ve tüzel kişi ve kuruluşların niteliklerini belirlemek, yetki vermek, yetkilerini iptal etmek, kontrol ve denetimini sağlamak; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla da, işyerlerinde görevlendirilecek mühendis ve teknik elemanlara iş sağlığı ve güvenliği konusunda gerektiğinde Bakanlık birimleri veya ilgili kurum ve kuruluşlar ile birlikte eğitim programları hazırlamak, eğitim vermek veya eğitim hizmeti satın almak, sertifikalandırmak, bu konularla ilgili araştırmalar yapmak veya yaptırmak görev ve yetkisine sahip bulunmaktadır.

Ancak, yasal düzenlemelerle Bakanlığa verilen bu görev ve yetkiler iş sağlığı ve güvenliği hizmetlerine ilişkin olup; Bakanlığın, iş güvenliği uzmanlarını eğitmek amacıyla kurulacak kurumları veya belirleyeceği kurum ve kuruluşlarla meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişilerini, iş güvenliği uzmanlığı konusunda eğitim vermek

üzere yetkilendirme ve bu kuruluşlardaki eğitimcilere eğitici sertifikası verme yetkisi bulunmamakta; diğer bir ifadeyle, yasal düzenlemelerde, Bakanlığın eğitim verme yetkisinin özel kuruluşlara devredilmesi öngörülmektedir.

Öte yandan, Anayasanın 130. maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde lisans düzeyinde eğitimini tamamlayarak üniversitelerden mesleki bir unvanla mezun olan kişilere, bir alanda "uzman"lık unvanı verilebilmesinin, yine üniversiteler bünyesinde verilebilecek bir eğitimle mümkün olabileceği açıktır.

İş güvenliği uzmanlık eğitiminin ancak davalı idare bünyesinde bulunan iş güvenliği uzmanları ile iş sağlığı ve güvenliği alanında teftiş yapan iş müfettişlerinden ve gerekiyorsa üniversitelerden de yardım almak ve işbirliğinde bulunmak veya hizmet satın almak suretiyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından, bu konuda kuruluş kanunuyla yetkili kılınan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Eğitim ve Araştırma Merkezi aracılığıyla veya Anayasanın 130. maddesi ve 2547 sayılı Yüksek Öğretim Kanunu çerçevesinde kurulmuş olan yüksek öğretim sistemi içinde üniversitelerde verilebilmesi mümkün olup; **iş güvenliği uzmanlık eğitiminin, bu kurumların yanısıra, Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesini öngören dava konusu Yönetmeliğin 40. maddesinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.**

İşgüvenliği uzmanlık eğitiminin Genel Müdürlükçe yetkilendirilen kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları veya özel hukuk tüzel kişileri tarafından düzenlenmesi hukuka aykırı bulunduğundan; buna bağlı olarak, dava konusu Yönetmeliğin; eğitim kurumlarının tanımlandığı 4.maddesinin (c) bendinde; eğitim kurumlarının yetkilendirilmesini düzenleyen 42. maddesinin 2. bendinde geçen, "işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesi" ibaresinde; iş güvenliği uzmanlığı eğitici belgesi verilmesini düzenleyen 47. maddesinin davacı tarafından iptali istenilen 1. fıkrasının (b) bendinde geçen; "en az üç yıl (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi ile iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen" ibaresi ve 1. fıkrasının (ç) bendi ve 2. fıkrasında; eğitim kurumlarının iş güvenliği uzmanlarının eğitimine ilişkin programlarını ve eğitimini düzenleyen 54. maddesinin davacı tarafından iptali istenilen birinci fıkrasındaki "Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir." ibaresinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Öte yandan, davalı idarenin, sadece kendisi tarafından verilecek eğitim programlarında yer alacak eğitimciler için Yönetmeliğin 47. maddesinde belirtilen nitelikleri belirleyerek, bu nitelikleri arayabileceği açık olup; başka kurum ve kuruluşlar için bu belirlemeyi yapmasında hukuka uyarlık bulunmayacağı tartışmasızdır.

Dava konusu Yönetmeliğin 56. maddesinin; 1. fıkrasının (a) bendinin 1. ve 2. alt bentleri ile 1. fıkrasının (b) bendinin 2. alt bendine gelince:

56. maddenin 1/a-1 alt bendinde, A sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesinin; istekleri halinde, iş sağlığı ve güvenliği alanında en az üç yıl teftiş yapmış iş müfettişlerine ve 1/a-2 alt bendinde ise, Genel Müdürlük ve bağlı birimlerinde iş sağlığı ve güvenliği alanında en az sekiz yıl görev yapmış iş sağlığı ve güvenliği uzmanlarına verileceği öngörülmektedir. İş sağlığı ve güvenliği alanında teftiş yapan iş müfettişlerinin ve Bakanlıkta görev yapan iş sağlığı ve güvenliği uzmanlarının mühendis kökenli oldukları, iş müfettişleri ile iş sağlığı ve güvenliği uzmanların mesleki yeterlilik sınavı ile işe alındıkları; staj ve yardımcılık yaptıktan sonra bu göreve atandıkları ve iş güvenliği alanında Bakanlık adına bu işin denetimini yaptıkları; 4847 sayılı İş Kanunu'nun 81. maddesi uyarınca mühendis veya teknik eleman olmalarının zorunlu olduğu dikkate alındığında, bu düzenlemelerde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Anılan maddenin 1/b-2 alt bendinde; (B) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi için eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programının pratik bölümüne katılma şartı aranmakta olup; "eğitim kurumları" Dairemizce, Yönetmeliğin 4/c, 40., 42., 47., 54. maddelerine ilişkin olarak yukarıda belirtilen gerekçeyle hukuka aykırı bulunduğundan; eğitim kurumları tarafından düzenlenen iş güvenliği uzmanlığı eğitim programlarına katılma şartına atıf yapılmaları nedeniyle hukuka aykırı bulunmaktadır.

Dava konusu Yönetmeliğin; 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde yer alan "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin ve (b) bendinde geçen "sanayiden sayılan işlerin yapıldığı ve devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin, 4. maddesinin (d), (ğ), (h) ve (ı) bentlerinin, 5. maddesinin 2. fıkrasının 1. cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırdıkları işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerde" ibaresinin, 8. maddesinin 2. fıkrasının 1. cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerin yapıldığı işyerlerinde" ibaresinin,. 9. maddesinin 3.fıkrası ile 4. fıkrasında geçen "zorunlu haller dışında" ibaresinin, 10.maddesinin , 11. maddesinin (1) ve (3) nolu fıkralarının, 14 . maddesinin 1. fıkrasının (c) bendinde geçen "veya dernekler" ile "tüzüklerinin" ibarelerinin, 15. maddesinin 1. fıkrasının 3. cümlesinin, 16. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin, 18., 22. maddesinin, 23.maddesinin 3. fıkrasının, 24.maddesinin, 25.maddesinin, 26. maddesinin 1,3 ve 4 'üncü fıkralarının, 27.maddesinin, 28. maddesinin, 32. maddesinin 1. fıkrasının (bb) ve (cc) bentlerinin, 34. maddesinin, 36. maddesinin 2,4,5, ve 6. fıkralarının, 37. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin, 38. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin, 39. maddesinin, 55. maddesinin 2. fıkrasının, 57. maddesinin yürütülmesinin durdurulması istemine gelince;

Davanın durumu ve uyumsuzluğun hukuki niteliğine göre; 15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan dava konusu yönetmeliğin; 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde yer alan "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin ve (b) bendinde geçen "sanayiden sayılan işlerin yapıldığı ve devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan" ibaresinin, 4. maddesinin (d), (ğ), (h) ve (ı) bentlerinin, 5. maddesinin 2. fıkrasının 1. cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırdıkları işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerde" ibaresinin, 8. maddesinin 2. fıkrasının 1. cümlesinde geçen "devamlı olarak en az 50 işçi çalıştırılan işyerlerinde" ibaresi ile "sanayiden sayılan işlerin yapıldığı işyerlerinde" ibaresinin,. 9. maddesinin 3.fıkrası ile 4. fıkrasında geçen "zorunlu haller dışında" ibaresinin, 10.maddesinin , 11. maddesinin (1) ve (3) nolu fıkralarının, 14 . maddesinin 1. fıkrasının (c) bendinde geçen "veya dernekler" ile "tüzüklerinin" ibarelerinin, 15. maddesinin 1. fıkrasının 3. cümlesinin, 16. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin, 18., 22. maddesinin, 23.maddesinin 3. fıkrasının, 24.maddesinin, 25.maddesinin, 26. maddesinin 1,3 ve 4 'üncü fıkralarının, 27.maddesinin, 28. maddesinin, 32. maddesinin 1. fıkrasının (bb) ve (cc) bentlerinin, 34. maddesinin, 36. maddesinin 2,4,5, ve 6. fıkralarının, 37. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinin, 38. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin, 39. maddesinin, 55. maddesinin 2. fıkrasının, 57. maddesinin yürütülmesinin durdurulması istemine ilişkin olarak; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşulların bu aşamada gerçekleşmediği anlaşılmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde yürütmenin durdurulması için aranılan koşulların gerçekleştiği anlaşıldığından, istemin kısmen kabulüyle, 15.8.2009 tarih ve 27320 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, İşyeri Sağlık Ve Güvenlik Birimleri İle Ortak Sağlık ve Güvenlik Birimleri Hakkında Yönetmeliğin 4. maddesinin (c) bendinin, 40. maddesinin, 42. maddesinin 2. bendinde geçen, "işyeri hekimliği ve iş güvenliği uzmanlığı eğitim kurumu yetki belgesi" ibaresinin, 47. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde geçen; "en az üç yıl (A) sınıfı iş güvenliği uzmanlığı belgesi ile iş sağlığı ve güvenliği alanında görev yaptığını belgeleyen" ibaresinin ve 1. fıkrasının (ç) bendi ve 2. fıkrasının, 54. maddesinin birinci fıkrasında geçen "Teorik eğitimin en fazla üçte ikisi uzaktan eğitim yöntemi kullanılarak da verilebilir." ibaresinin ve 56. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinin 2. alt bendinin yürütülmesinin durdurulmasına, anılan Yönetmeliğin dava konusu diğer madde ve düzenlemelerine ilişkin yürütmenin durdurulması isteminin reddine, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinin 6. fıkrası uyarınca, kararın tebliğini izleyen günden itibaren 7 (Yedi) gün içinde İdari Dava Daireleri Kuruluna itiraz edilebileceğinin taraflara duyurulmasına, 16.4.2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.